

det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og til Dels det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) have antydet, ja, saa kunde vi maaske faa en god Ordning. Men mange, mange Gange hellere, baade for Statskassens, for Pengenes Skyld og for Kunstens Skyld, den nuværende Ordning end den, den højtærede Minister her har fremsat Forslag om.

J. H. Jensen: Jeg hører til dem, der ikke saa sjælden har været med til at kritisere Statsbyggeriet, idet jeg har ment, at der klæbede alt for mange Skavanker derved. Men idet jeg har været med til at udøve denne Kritik, vil jeg ogsaa være med til at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han nu har gjort Forsøg paa at komme bort fra disse Skavanker. Selvfølgelig er det umuligt at sige, om dette Forsøg vil bringe fyldestgørende Virkninger; det vil først vise sig, naar Loven træder ud i Livet. Tre af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have været meget betænkelige ved Lovforslaget, men for de to's Vedkommende maa det nok gøres gældende, at man paa Forhaand var aldeles sikker paa, at de vilde angribe Lovforslaget, og derfor komme de vægtige Indvendinger, de fremkom med, som ellers vilde have nogen Betydning, ikke til at veje saa forfærdelig her.

Jeg mener nu, at Lovforslaget bærer Spirer i sig til en bedre Ordning af Forholdet, og at det derefter kommer til at bero paa, hvilken Dygtighed denne Direktør saa vel som hans Personale kommer til at sidde inde med, samt i hvilken Udstrækning Direktøren og hans Personale blive benyttede. Efter Lovforslaget kan det nok se ud til, at de ikke ville blive benyttede saa nær alle Vegne. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) mente jo, at der vilde blive mangfoldige Tilfælde, hvor de ikke skulde benyttes, hvorimod det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) var af den modsatte Anskuelse, at de skulde benyttes baade i smaat og i stort. Jeg ønsker i alt Fald, at Direktøren, eller om ikke han personlig, saa hans underordnede Personale, maa blive benyttet i meget stor Udstrækning, for det tror jeg tiltrænges. Jeg er blandt dem, som have været med til at kritisere Statsbyggeriet, men det har altid kun været de mindre Bygninger. Det er selvfølgelig ikke af den Grund, at jeg tror, der ikke er noget at kritisere ved de store Byggeforetagender, det er der muligvis nok, men det er fordi, jeg har for lidt Indsigt dér. Jeg

mener ikke, man skal kritisere uden der, hvor man kan paavise Mangler, og hvordan Mangerne skulle afhjælpes, og det kan jeg for mit Vedkommende kun gøre for mindre Byggeforetagenders Vedkommende. Men ved dem har der ogsaa klæbet store Mangler. De Ting, jeg særlig har kritiseret, er, at der bygges meget upraktisk mange Gange, meget kostbart og med daarligt Materiale. En Overledelse vil efter min Mening kunne hjælpe noget til at raade Bod derpaa. Jeg ved godt, at der maaske nok fra den højtærede Ministers Side vil blive anført, at han tror, at der for en stor Del er raadet Bod derpaa, og det indrømmer jeg. Jeg har f. Eks. nylig set en Bygning, som sorterer under den højtærede Minister for offentlige Arbejder, en af Tjenesteboligerne ved Statsbanerne, som blev opført i Fjor, og jeg maa indrømme, at den er praktisk indrettet, bygget for en rimelig Pris og af ret gode Materialier. Dette er i Modsætning til de Tjenesteboliger, der bleve byggede for en Del Aar tilbage, for de vare uden Undtagelse upraktisk indrettede, de vare alt for kostbare, og i mange Tilfælde — jeg kan umuligt sige i alle, for saa skal man se en Bygning under Opførelsen, ikke naar den er fuldt færdig — er der brugt meget daarlige Materialier. Jeg mener, at disse Statsbygninger skulle bygges saaledes, at de Bestillingsmænd, der skulle bo i dem, faa Huse, der staa i Forhold til de Huse, Folk i tilsvarende Livsstillinger have, og naar andre i lignende Livsstillinger have kunnet bygge Huse af gode Materialier og paa en fornuftig Maade, saa tror jeg, det er mest forsvarligt, at disse Tjenesteboliger i væsentlig Grad komme til at ligne dem og ikke paa meget afstikkende Maade komme til at afvige fra dem, men saadan var det tidligere. Hvis den Bygningsstil og den Byggesum, som er anvendt paa den Bygning, jeg i dette Øjeblik tænker paa, bliver praktiseret alle Vegne, saa indrømmer jeg, der er ingen Grund til at faa nogle overordnede Bestillingsmænd til at føre Tilsyn med de mindre Bygninger ved Statsbanerne; men jeg har en vis Frygt for, at det er kun i nogle enkelte Tilfælde, maaske paa et Par enkelte Pladser, det bliver praktiseret paa den Maade, medens det paa andre Pladser bliver ved at gaa i den gamle Slendrian.

Derfor er det mit Ønske og Haab, at den tilsynsførende, som Staten faar her, som selvfølgelig ikke altid personlig kan udføre Tilsynet — det er næsten umuligt — maa kunne faa et saadant Personale, at det bliver ham muligt at føre Tilsyn, og